Aşteaptă!

Disperat, făr-ajutor, nerăbdător, am strigat;

Cu răbdare şi dragoste, Dumnezeu mi-a răspuns delicat.

L-am implorat şi am plâns pentru-un tâlc la a mea soartă,

Şi Domnul mi-a zis aşa blând: „Copile, aşteaptă!"

„Aşteaptă? ... Tu spui să aştept?", a fost răspunsul meu indignat,

„Doamne, am nevoie de răspunsuri. Oare Tu m-ai uitat?

S-a scurtat mâna Ta? Sau Tu n-ai auzit?

Ţi-am cerut cu credinţă: Cuvântul Tău să fie-mplinit!

Al meu viitor şi tot ce pot către Tine să-ndrept

Atârnă-n balanţă, şi-mi spui să: «Să aştept?»

Am nevoie de un «da», de un semn de aprobare,

Sau chiar de un «nu», ca s-accept renunţare.

Şi, Doamne, ne-ai promis că, dacă vom crede,

Nu trebuie decât să-Ţi cerem, şi Tu vei purcede".

Apoi, liniştit, uşurat, despre al meu destin am aflat.

Stăpânul meu din nou mi-a răspuns: „Tu mai ai încă de aşteptat".

Astfel m-am prăbuşit pe-al meu scaun, înfrânt, cu durere

Şi către Domnul din nou am murmurat: „Eu aştept... de ce oare?"

El părea atunci să-ngenunche, şi ochii Lui au plâns cu ai mei,

Şi cu gingăşie mi-a spus: „Eu aş putea să-ţi dau un temei.

Aş putea ceruri să clatin şi să-ntunec soarele lucitor.

Aş putea să-nviez morţii, să fac munţii s-alerge de zor.

Tot ce tu cauţi, aş putea să îţi dau, şi ai fi încântat.

Ai avea ce doreşti, dar tu nu M-ai cunoaşte de fapt.

Tu n-ai şti adâncimea dragostei Mele pentru fiece sfânt

Şi n-ai şti puterea ce o dau celor slabi pe pământ;

Tu n-ai învăţa să priveşti printre nouri de grea disperare;

Tu n-ai învăţa să te-ncrezi ştiind că Eu sunt mereu pe-a ta cale;

Tu n-ai cunoaşte bucuria odihnirii în Mine,

Când întunericul şi tăcerea ar fi tot ce vezi lângă tine.

Niciodată n-ai simţi plinătatea blândeţei de miel

Când pacea Duhului Meu coboară suav ca un porumbel;

Tu ai şti că Eu dau şi salvez ca la început,

Dar adâncimea bătăilor inimii Mele tu n-ai fi ştiut.

Nici strălucirea mângâierii Mele în noapte târzie,

Credinţa că Eu dau sprijinire când tu umbli prin lumea pustie,

Nici adâncimea care este dincolo de ce tu obţii c-ai cerut,

De la un Dumnezeu infinit, care face ca ceea ce ai să ţină neîntrerupt.

Tu n-ai şti niciodată să scapi de durerea ce te răpune,

Ce înseamnă „Harul Meu este de ajuns pentru tine",

Da, visurile tale pentru cea iubită, peste noapte s-ar împlini!

Dar, oh ce pierdere, dacă ce Eu fac în tine s-ar nărui!

Deci, copilul Meu, taci! Cu timpul vei înţelege mai bine

Că cel mai mare dar este să Mă cunoşti pe Mine.

Şi că, deşi răspunsurile Mele par foarte târzii câteodată,

Cel mai preţios răspuns dintre toate este: „încă AŞTEAPTĂ!"

clickbible.org